

**แนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2**
**GUIDELINES FOR INCLUSIVE EDUCATION MANAGEMENT BASED ON THE FOUR
ARIYASACCA PRINCIPLES OF THE BAN KRAWT SCHOOL GROUP 2, UNDER THE
BURIRAM PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2**

¹อัศววิทย์ โพธิ์ไทร Akkarawit Phosai ²ประวิทย์ ชัยสุข Prawit Chaisuk

³พระมหาญาณวัฒน์ ฐิตวาทโน Phramaha Yannawat Thitavaddhano

^{1, 2, 3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand
Corresponding Author E-mail: Akkarawitphosai126@gmail.com

Article Received: August 05, 2026. Revised: September 27, 2026. Accepted: September 27, 2026.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม 2) เพื่อศึกษาวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูจำนวน 112 คน วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยสถิติพื้นฐานได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) วิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 โดยประยุกต์ใช้หลักอริยสัจ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประกอบด้วย (1) ทุกข์ สภาพปัญหา ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ยังไม่ได้รับการบริการหรือการดูแลที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล (2) สมุทัย เจ็บใจที่ต้องแก้ไข การแก้ไขปัญหาคือต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง (3) นิโรธ เป้าหมาย การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีความเสมอภาคและมีคุณภาพ (4) มรรค แนวทางปฏิบัติ เริ่มต้นจากการรับฟังปัญหาและความต้องการของครู ผู้ปกครอง และชุมชน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเรียนรวมระดับกลุ่มโรงเรียนเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 3) แนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 ประกอบด้วย (1) การมีส่วนร่วม การศึกษาแบบเรียนรวมจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรทางการศึกษา (2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใช้รูปแบบคละระดับชั้นในห้องเรียนเดียวกัน โดยมีครู 1 คนเป็นผู้ออกแบบและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม (3) การยืดหยุ่นเพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีความสามารถที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหา วิธีการสอน และเครื่องมือสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กทุกคนเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม (4) เป้าหมายการนำไปใช้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำแนวทางนี้และการใช้โครงสร้างซีท/SEAT ไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนแกนนำ เพื่อบริหารจัดการเรียนรวมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คำสำคัญ: การศึกษาแบบเรียนรวม, หลักอริยสัจ 4, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research article were: 1) to study the conditions of inclusive education management; 2) to study the methods of inclusive education management based on the Four Ariyasacca principles (The Four Noble Truths); and 3) to propose guidelines for inclusive education management based on the Four Ariyasacca principles. This study employed a mixed-methods research design. Quantitative data were collected via questionnaires from a sample of 112 teachers and analyzed using descriptive statistics: frequency, percentage, mean, and standard deviation. Qualitative data were collected through in-depth interviews with 7 key informants and analyzed using content analysis.

The research findings revealed that: 1) The overall conditions of inclusive education management was at a high level. 2) The methods of inclusive education management applying the Four Ariyasacca principles as developmental guidelines consist of four aspects: (1) Dukkha (The Problem): Learners with special educational needs have not yet received appropriate individualized services or care; (2) Samudaya (The Cause): Resolving the problem requires serious participation from all relevant sectors; (3) Nirodha (The Goal): Inclusive education management achieves equality and quality; (4) Magga (The Path): The process starts with listening to the problems and needs of teachers, parents, and the community, along with appointing an inclusive education committee at the school cluster level to systematically drive the operations. 3) The guidelines for inclusive education management based on the Four Ariyasacca principles consist of four aspects: (1) Participation: Inclusive education can only be successful through the cooperation of all sectors, including teachers, learners, parents, the community, and educational personnel; (2) Teaching and Learning Model: Utilizing a multi-grade classroom model where one teacher designs and organizes appropriate activities for each group of learners; (3) Flexibility for Children with Special Needs: Since these children have varying abilities, teachers must adapt the content, teaching methods, and learning tools to ensure equitable access to education for all; (4) Implementation Goals: School administrators can apply these guidelines along with the SEAT framework in core schools to maximize the efficiency of inclusive education management between regular students and students with special needs.

Keywords: Inclusive Education, The Four Ariyasacca Principles, School Administrators

บทนำ

การศึกษาเป็นการสืบทอดความรู้ความสามารถที่มนุษย์ได้ฝึกฝนค้นคิดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคม เพื่อถ่ายทอดความรู้ความสามารถ และสร้างเสริมพฤติกรรมแก่เยาวชน สมาชิกที่ดีของสังคม การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษา ซึ่งได้รับองค์ความรู้ที่มีคุณภาพในการพัฒนาคุณภาพ เพราะกระบวนการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาเยาวชนทั้งกาย สติปัญญา จิตใจและศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบ ช่วยสร้างสรรค์สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้า ส่งผลให้สังคมความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2542)

กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการของการจัดการศึกษาเรียนรวม กฎหมายและ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการของการจัดการศึกษาเรียนรวมซึ่งเป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจในการจัดการศึกษาพิเศษ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ได้มีการประชุมครั้งสำคัญที่จัดขึ้นที่จอมเทียนประเทศไทย โดยในการประชุมครั้งนี้ได้มีการปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน (Word Declaration on Education for all) ของ 155 ประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการศึกษาเพื่อคนทุกคน รวมทั้งเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และได้รับการรับรองจากที่ประชุมโลก เรื่องการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษที่ซาลามันกา ประเทศสเปน เมื่อปี พ.ศ. 2537 โดยมีการออกแถลงการณ์ซาลามันกา เรื่องหลักการและนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความต้องการพิเศษ สารสำคัญของแถลงการณ์ ได้แก่การสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาเรียนรวมอย่างจริงจัง โดยระบุว่าเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาสิทธินี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนเด็กแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนใครมีความสนใจ มีความสามารถและความต้องการในการเรียนรู้แตกต่างกัน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กจะต้องจัดให้สอดคล้องกับลักษณะที่หลากหลายของเด็ก เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องมีส่วนได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติทั่วไปทางโรงเรียนจะต้องจัดบริการทางการศึกษาให้แก่เด็กเหล่านี้ด้วย การที่ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนรวมกับเด็กปกติเป็นการขจัดการแบ่งแยกทางสังคมอย่างหนึ่งการเรียนรวมเป็นการสอนคนให้ดำรงชีวิตร่วมกัน (กิจสุพัฒ บัชรณ, 2566)

กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 ได้ดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างเป็นระบบโดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล โรงเรียนในกลุ่มบ้านกรวดได้ปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน โดยคำนึงถึงความแตกต่างและความหลากหลายของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการอบรมและพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวมและสามารถปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่นกิจกรรมพัฒนาคุณภาพโรงเรียนแกนนำเรียนรวม กิจกรรมพัฒนาส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน และกิจกรรมห้องเรียนสีขาว เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและทักษะชีวิตของผู้เรียน กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 ได้แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีคุณภาพ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับท้องถิ่น

การนำหลักอริยสัจ 4 มาเชื่อมโยงกับ การศึกษาแบบเรียนรวม เป็นการใช้แนวคิดทางพุทธศาสนา เพื่อพัฒนาการศึกษาให้เข้าใจมนุษย์อย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะในด้านความแตกต่างของผู้เรียนอย่างมีเมตตาและปัญญาหลักอริยสัจ 4 แนวคิดการประยุกต์ใช้ในการศึกษาแบบเรียนรวม (สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม, 2545) ว่าด้วยเรื่องของทุกข์และการแก้ไขทุกข์ในชีวิตอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใน

การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีเมตตาและเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ (พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตฺโต), 2543) ทุกข์ ความไม่สบายกาย สบายใจ ความบกพร่องหรือปัญหาที่ต้องการการแก้ไข ความทุกข์ของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่นเรียนไม่เข้าใจ ถูกรังเกียจ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างเท่าเทียม สมุทัย เหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ เช่นความไม่รู้ความเข้าใจผิด ระบบการศึกษาไม่เอื้อต่อความหลากหลาย ขาดการปรับการเรียนการสอน ขาดครูที่มีความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวม นิโรธ ความดับทุกข์ หรือภาวะที่ไร้ปัญหา การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การจัดสื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงทุกคน ครูมีทัศนคติที่ดีและใช้แนวทางที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะบุคคล มรรค แนวทางในการดับทุกข์ ได้แก่ มรรคมิองค์ 8 กระบวนการหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การมีสัมมาทิฐิ (เข้าใจผู้เรียน), สัมมากัมมันตะ (การกระทำที่เหมาะสม) และสัมมาอาชีวะ (ครูทำหน้าที่ด้วยเมตตาและจิตวิญญานของความเป็นครู) (พิชญ์สินี เลิศวิริยานันต์, 2564)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ศึกษาวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 พร้อมเสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
3. เพื่อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ครูกลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน รวม 158 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของ Krejcie and Morgan (1970) โดยมีระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 และระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 112 คน
2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ ครูหัวหน้าหมวด ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักพุทธธรรม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำนวน 7 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม มีการสร้างแบบสอบถามดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมและหลักอริยสัจ 4 จากวารสาร ตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย 3) ดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัย 4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาความเหมาะสมของภาษาว่ามีความครอบคลุมหรือไม่ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปเพื่อจัดทำเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.5 - 1.00 5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมาย จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.972 6) ปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ลักษณะแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ

3.2 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อศึกษาวิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2		ระดับ			ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1.	การจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชี้	4.06	0.41	มาก	1
2.	การเรียนรวมแบบรวมพลัง	3.92	0.47	มาก	3
3.	การเรียนรวมตามความต้องการและความเหมาะสม	3.99	0.62	มาก	2
4.	การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม	3.76	0.41	มาก	5
5.	การจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น	3.79	0.47	มาก	4
ภาพรวม		3.91	0.34	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชี้ ด้านการเรียนรวมตามความต้องการและความเหมาะสม ด้านการเรียนรวมแบบรวมพลัง ด้านการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น และด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

2. วิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม คือการให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (เช่น พิการ, มีปัญหาการเรียนรู้) ได้เรียนและทำกิจกรรมร่วมกันในห้องเรียนและโรงเรียนเดียวกัน โดยเน้นการปรับสภาพแวดล้อม (อาคาร, สื่อ, หลักสูตร) และการสนับสนุนร่วมกัน จากทุกฝ่าย ทั้งครูทั่วไป ครูพิเศษ ผู้ปกครองและนักเรียนเอง เพื่อให้ทุกคนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและได้รับการพัฒนาอย่างเท่าเทียม

กระบวนการมีส่วนร่วม การจัดการศึกษาเรียนรวมที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย สร้างวิสัยทัศน์และสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการเรียนรวมและครูทั้งครูประจำชั้นและครูการศึกษาพิเศษต้องทำงานร่วมกัน ในการวางแผนการสอน การปรับสื่อการเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน นักเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

หลักอริยสัจ 4 ประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนรวม สามารถอธิบายได้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยเฉพาะในบริบท โรงเรียนกลุ่มบ้านกรวด 2 หรือโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ประกอบด้วย 1) ทุกข์ การจัดการเรียนรวมในกลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 ได้แก่ ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษยังไม่ได้รับบริการที่เหมาะสมรายบุคคล ครูขาดความรู้ ทักษะและความมั่นใจในการจัดกิจกรรมแบบเรียนรวมเครื่องมือ สื่อ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ 2) สมุทัย การขาดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติขาดการอบรมพัฒนาศักยภาพครูด้านการเรียนรวมและการปรับบทเรียน งบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ/จัดสรรไม่ตรงความจำเป็น การสื่อสารระหว่างโรงเรียน-ผู้ปกครอง-ชุมชนไม่เป็นระบบ 3) นิโรธ กลุ่มโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาแบบเรียนรวมที่มีคุณภาพและเสมอภาค ครูมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะด้านการเรียนรวม สามารถจัดการเรียนรู้แบบ เรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) มรรค รับฟังปัญหาและความต้องการของครู ผู้ปกครองและชุมชน ตั้งคณะกรรมการเรียนรวมระดับกลุ่มโรงเรียนประกอบด้วยผู้บริหาร – ครูประจำชั้น – ครูพิเศษ – ผู้ปกครอง – อบต. – โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล – ศูนย์การศึกษาพิเศษ จัดทำฐานข้อมูลผู้เรียนจำเป็นพิเศษร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

3. แนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีดังนี้

3.1 ด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ควรเป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมไม่สามารถสำเร็จได้โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่าง ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและชุมชน โดยเฉพาะในการวางแผน ปรับหลักสูตรและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสม

3.2 ด้านการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น รูปแบบการสอนที่ผู้เรียนหลายระดับชั้นเรียนอยู่ในห้องเดียวกัน โดยมีครูหนึ่งคนจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม การออกแบบแผนการสอนแบบยืดหยุ่น ใบบงานและกิจกรรมมีหลายระดับความยากในหัวข้อเดียวกันใช้สื่อหลายประเภท เช่น ภาพ วิดีโอ เกม การศึกษา แบบจำลองและสื่อจับต้องได้ผู้เรียนคละชั้นสามารถเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถของตนเอง

3.3 ด้านการเรียนร่วมแบบรวมพลัง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและบุคลากรสนับสนุนทางการศึกษา มีส่วนร่วมร่วมกันในการออกแบบ จัดกิจกรรมและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่ม รวมทั้งผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้รับโอกาสเรียนรู้เต็มศักยภาพ ควรวางแผนเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม จัดประชุมเวิร์กช็อประหว่างบ้าน–โรงเรียน–ชุมชน กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน เช่น ผู้ประสานงาน ผู้วางแผนสื่อ ผู้ดูแลรายกรณี

3.4 ด้านการเรียนรวมตามความต้องการและความเหมาะสม ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษมีระดับความสามารถและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนรู้ต้องปรับเนื้อหา วิธีการสอนและเครื่องมือให้เหมาะสม เพื่อให้พวกเขาเข้าถึงเนื้อหาได้เท่าเทียม ความเข้าใจร่วมกัน จัดระบบคัดกรองและประเมินความต้องการพิเศษยังไม่มีมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มโรงเรียนภาระงานครูทำให้ไม่สามารถออกแบบกิจกรรมเฉพาะบุคคลได้อย่างทั่วถึง ครอบครัวของนักเรียนบางกลุ่มยังไม่สามารถให้ข้อมูลหรือสนับสนุนการเรียนรู้ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรวมของผู้ปกครองและชุมชนยังไม่ชัดเจน นักเรียนทุกคนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจและความต้องการจำเป็นเฉพาะบุคคล

3.5 ด้านการจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ผู้บริหารสถานศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชีวิต เป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงเนื้อหาได้ตามความสามารถ ความช้า–เร็ว และสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง โดยโครงสร้างชีวิตทำหน้าที่เป็นตัวกลางลดความเหลื่อมล้ำในชั้นเรียน ให้เวลาจำกัดในการปรับกิจกรรมรายบุคคล ซึ่งผู้เรียนมีความแตกต่างหลากหลาย ทำให้บางคนไม่สามารถติดตามการสอนได้เต็มที่ การสร้างจัดกิจกรรมที่หลากหลายในชั้นเรียนเหมาะสมกับผู้เรียนทุกกลุ่ม ควรออกแบบกิจกรรมที่รองรับความแตกต่างรายบุคคล สร้างสื่อหรือใบงานทั่วไปมีระดับความยากเดียว ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนทุกกลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่าในภาพรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างชีวิต ด้านการเรียนรวมตามความต้องการและความเหมาะสม ด้านการเรียนร่วมแบบรวมพลัง ด้านการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น และด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงคริักษ์ เคนไชยวงศ์ (2562) พบว่า กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม และกลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณวรุตม์ ตีระพัฒน์ (2564) พบว่า การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบายและ การวางแผนส่งเสริมคุณภาพการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม โดยเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษ 2) ด้านการจัดระบบประมาณในการ บริหารจัดการเรียนรวม โดยการหาแหล่งทุนสนับสนุนอย่างเพียงพอในการบริหารจัดการอย่าง ต่อเนื่อง

3) ด้านบริหารจัดการสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ โดยมีการออกแบบสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพและมีความปลอดภัย 4) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา โดยจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล เน้นทักษะพื้นฐานการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 5) ด้านความ ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ในการจัด การศึกษา โดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน ผู้นำท้องถิ่น คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง หน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน 6) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน โดยพัฒนาให้ครูมีความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มี ลักษณะเฉพาะบุคคล เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษรายบุคคลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการวิเคราะห์วิธีการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ประกอบด้วย (1) ทุกข์ สภาพปัญหา ผู้เรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ ยังไม่ได้รับการบริการหรือการดูแลที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล (2) สมุทัย เงื่อนไขที่ ต้องแก้ไข การแก้ไขปัญหาคือต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง (3) นิโรธ เป้าหมาย การ จัดการศึกษาแบบเรียนรวมมีความเสมอภาคและมีคุณภาพ (4) มรรค แนวทางปฏิบัติ เริ่มต้นจากการรับฟัง ปัญหาและความต้องการของครู ผู้ปกครอง และชุมชน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการเรียนรวมระดับกลุ่ม โรงเรียนเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูปลัดศักดิ์ มหาวิโร (โกศลสุภวัฒน์) (2563) พบว่า กระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามหลักอริยสัจ 4 ผ่าน 5 กระบวนการพัฒนา 1) กระบวนการที่ 1 ทุกข์ (การกำหนดปัญหา) สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและสาเหตุของความ ทุกข์ 2) กระบวนการที่ 2 สมุทัย (สาเหตุ) ตั้งสมมติฐาน พัฒนาการด้านการวิเคราะห์ และกระบวนการค้นหา ความทุกข์ กระบวนการที่ 3 นิโรธ (ผล) รวบรวมข้อมูลและวิธีการทดลอง เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน มีการวางแผน การแก้ไขปัญหาคือ กระบวนการที่ 4 มรรค (วิธีการแก้ปัญหา) พัฒนาการวิเคราะห์ตามหลักมรรค จัดหมวดหมู่ ข้อมูล แยกประเภทของปัญหา กระบวนการที่ 5 สรุปล ผลเกิดการเรียนรู้เชิงบูรณาการเข้ากับหลักอริยสัจ 4 และสอดคล้องกับ Buysse, Wesley and Keyes (1998) พบว่า อุปสรรคมีความสัมพันธ์กับ โปรแกรมปฐมวัย ที่มีคุณภาพ การสนับสนุนช่วยเหลือของชุมชนและการประสานงานและร่วม ให้บริการกับเด็กพิการและ ครอบครัวของเขา การสนับสนุนช่วยเหลือของพ่อแม่จะแตกต่างกันตาม ระดับของการยอมรับ การศึกษา อาชีพและประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรวม

3 ผลการนำเสนอแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้าน กรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วม การศึกษาแบบเรียนรวมจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และบุคลากรทางการศึกษา 2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใช้รูปแบบคละระดับชั้นในห้องเรียนเดียวกัน โดยมีครู 1 คนเป็นผู้ออกแบบและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม 3) การยืดหยุ่นเพื่อเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีความสามารถที่แตกต่างกัน ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหา วิธีการสอน และ เครื่องมือสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กทุกคนเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม 4) เป้าหมายการนำไปใช้ผู้บริหาร สถานศึกษาสามารถนำแนวทางนี้และการใช้โครงสร้างซีท/SEAT ไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนแกนนำ เพื่อบริหาร จัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของภาวิณี เหมียโก (2563) พบว่า การจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ Miller, Susan C. (2006) พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่สร้างความเข้าใจกับคณะทำงานเกี่ยวกับ กฎเกณฑ์ในการส่งเสริมการเรียน

ร่วม การเรียนร่วมควรได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและควรมีแหล่งบริการสำหรับนักเรียนเรียนร่วม ผู้บริหารส่วนใหญ่เชื่อว่า เด็กออทิสติก เด็กตาบอด เด็กหูหนวกและเด็กพิการอื่นๆ จะสามารถเลื่อนระดับชั้นได้ หากสามารถควบคุมสถานการณ์และสภาพจิตใจที่ดี สอดคล้องกับ Melanie and Benjamin (2004) พบว่า แนวทางปฏิบัติของโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนแบบรวมเป็นความท้าทายของคนที่มีมองว่าโรงเรียนเรียนรวมนั้นคัมค่าที่จะหาการศึกษาซึ่งประกอบประเด็นต่างๆ คือ 1) การค้นหาและรับรู้ถึงระเบียบแบบแผนของโรงเรียนเรียนรวมอย่างไร 2) ความพยายามในการปรับเปลี่ยนสิ่งที่เราค้นพบหาได้อย่างไร 3) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กและสร้างประสบการณ์จาก การวิจัยหาได้อย่างไรและอภิปรายถึงความเสี่ยงที่เด็กจะเกิดความเจ็บป่วยและหัวข้อสำคัญที่เกิดขึ้น รวมทั้งความเสี่ยงของครูซึ่งเป็นปัญหาจากการสอนแบบเรียนรวม และสอดคล้องกับ Kuyini and Desai (2009) พบว่า ครูใช้แนวทางการสอนเพียงสองสามข้อเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนพิเศษ ตัวแปรด้านประวัติของครูผู้สอนที่สอดคล้องกับแนวทางการสอนมากที่สุดคือประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษนอกจากนี้ยังมีการอภิปรายถึงนัยยะสำคัญที่ช่วยในการตอบสนองความต้องการของเด็กพิเศษผ่านแนวทางการสอนแบบรวมที่ กระทำขึ้นในโรงเรียนในประเทศไทย

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวมตามหลักอริยสัจ 4 กลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 การบูรณาการหลักอริยสัจ 4 กับการจัดการเรียนรวมหลักอริยสัจ 4 เมื่อประยุกต์กับการจัดการเรียนรวมจะช่วยให้ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้เรียน มีรอบคิดและแนวทางแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ อธิบายได้ดังนี้

1. ทุกข์ (ปัญหา/สภาพความจริงของการจัดการเรียนรวม) ระบุสิ่งที่เป็อุปสรรคหรือความท้าทายในการจัดการเรียนรวม เช่น ผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นพิเศษที่หลากหลาย แต่ครูยังขาดเครื่องมือและสื่อการจัดชั้นเรียนเดียวกัน แต่ผู้เรียนมีสมรรถนะต่างกันมากผู้ปกครองบางส่วนยังไม่เข้าใจแนวคิด “เรียนรวม” สภาพแวดล้อม/สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เหมาะสมครูยังไม่มั่นใจในการออกแบบแผนการสอนเฉพาะบุคคล การระบุ “ทุกข์” ช่วยให้เห็นสภาพจริงของโรงเรียนหรือชั้นเรียนอย่างตรงไปตรงมา

2. สมุทัย (สาเหตุของปัญหา) ค้นหาต้นตอของปัญหาที่ทำให้การจัดการเรียนรวมยังไม่สมบูรณ์ เช่น ขาดความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาพิเศษและการสอนแบบยืดหยุ่นการสื่อสารและการมีส่วนร่วมระหว่างบ้าน-โรงเรียน-ชุมชนยังไม่เข้มแข็งความเชื่อหรือทัศนคติที่ไม่เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนขาดแผนงานและระบบติดตามที่เป็นรูปธรรมงบประมาณหรือสื่อไม่เพียงพอการวิเคราะห์สาเหตุช่วยให้สามารถวางแผนแก้ไขที่ตรงจุด

3. นิโรธ (สภาพที่พึงประสงค์/เป้าหมายของการแก้ปัญหา) กำหนดเป้าหมายของการจัดการเรียนรวมที่ต้องการบรรลุ เช่น ผู้เรียนทุกคนได้รับการสนับสนุนเท่าเทียมกัน ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างรายบุคคล โรงเรียนมีระบบ และการติดตามผู้เรียนที่ชัดเจน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ชุมชนเห็นคุณค่าการเรียนรวมและสนับสนุนโรงเรียน เป้าหมายนี้เป็น “นิโรธ” หรือสภาวะที่ปัญหาหมดลงหรือหมดไป

4. มรรค (แนวทางปฏิบัติ/แผนพัฒนาการจัดการเรียนรวม) วางแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรวมแบบเป็นขั้นตอน เช่น

- 4.1 มรรคด้านระบบบริหารจัดการ สร้างคณะทำงานด้านเรียนรวมในโรงเรียน จัดทำแผนพัฒนาการเรียนรวมระยะสั้น-ระยะยาว พัฒนาระบบ และระบบติดตามรายบุคคล
- 4.2 มรรคด้านการจัดการเรียนรู้ ใช้การสอนแบบ สื่อหลากหลายตามความแตกต่างของผู้เรียน ใช้เทคนิคการจัดกลุ่มยืดหยุ่น ประเมินแบบหลากหลาย ไม่เน้นข้อสอบอย่างเดียว
- 4.3 มรรคด้านการมีส่วนร่วม ประชุมร่วมกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เปิดพื้นที่ให้ชุมชน สนับสนุนสื่อ การทำกิจกรรม หรือทักษะอาชีพ จัดอบรมร่วมระหว่างครู-ผู้ปกครอง-ชุมชน
- 4.4 มรรคด้านการพัฒนาครู อบรมครูเรื่องแผนการสอนเฉพาะบุคคล พัฒนาทักษะการสอน เด็ก แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ควรนำผล การตัดสินใจในเรื่องหลักสูตรและกิจกรรมคำนึงถึงทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมทำให้การจัดการเรียนรวมมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
 2. การเรียนคละชั้นช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้แบบพื้ช่วยน้องให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก
 3. ผลการวิจัย เสริมผู้เรียนในชั้นสูงกว่าสามารถถ่ายทอดประสบการณ์แก่ผู้เรียนชั้นเล็กกว่า
 4. การเรียนคละชั้นช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกัน
 - 1.3 ผลการจัดการเรียนคละชั้นช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่อบอุ่นและเกื้อกูล
 - 1.4 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกระบวนการมีส่วนร่วมช่วยสร้างความรับผิดชอบร่วมกันในการจัดการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษา การออกแบบโครงสร้างซีทีที่สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนที่หลากหลายโครงสร้างซีทีมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับระดับชั้น

2.2 ควรศึกษา โครงสร้างซีทีส่งเสริมการเรียนรู้แบบเป็นขั้นตอนตามความก้าวหน้าของผู้เรียน บูรณาการเนื้อหาหลายวิชาให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ได้

2.3 ควรศึกษา โครงสร้างซีทีต้องมีการประเมินผลการใช้โครงสร้างซีทีเพื่อนำมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องให้กับกลุ่มโรงเรียนบ้านกรวด 2

เอกสารอ้างอิง

- กิจสุพัฒ บังวรรณ. (2566). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรวมด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตร : ห้องเรียนเสมอภาค เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะพลเมืองเข้มแข็ง สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ญาณวรุตม์ ตีระพัฒน์. (2564). การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เดือนจิต มูลอินทร์. (2562). การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงคริักษ์ เคนไชยวงศ์. (2562). กลยุทธ์การจัดการศึกษาแบบเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระครูปลัดศักดิ์ มหาวิโร (โกศลสุภวัฒน์). (2563). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักอริยสัจ 4 สำหรับนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ดุษฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระธรรมปิฎก (ป. อ. ปยุตโต). (2543). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิชญ์สินี เลิศวิริยานันต์. (2564). การนำหลักอริยสัจ 4 มาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรวม. วารสารครูศาสตร์ศึกษา, 12(1), 45–60.
- ภาวิณี เหมียโก. (2563). การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2542). รัตนพิณิจนิตการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาบรรณ. (2545). ทฤษฎีการเรียนรู้และการพัฒนาทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Abbas, F., Zafar. A. and T. Naz. (2016). Footstep towards Inclusive Education. *Journal of Education and Practice*, 7(1), 35.
- Buyse, V., Wesley, P. and L. Keyes. (1998). Implementing early childhood inclusion: Barrier and support factors. *Early Childhood Research Quarterly*, 13(1), 69-84.
- Conbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Kuyini, A.B. and I. Desai. (2009). Providing Instruction to Students with Special Needs in Inclusive Classrooms in Ghana: Issues and Challenges. *International Journal of Whole Schooling*, 4(1), 22-38.
- Likert, R. (1967). *Management styles and the human component*. New York: Amacom.
- Melanie Nind and Shereen Benjamin. (2004). Methodological Challenges in Researching Inclusive School Culture. *Education review*, 56(3), 259-270.
- Miller, Susan C. (2006). Improvement of Special Needs Students on the Mathematics Massachusetts Comprehensive Assessment System (MCAS): Perceptions of Secondary Mathematics Teachers and Administrators SK Miller-Cochran. *RL Rodrigo Computers and Composition*, 23(1), 91-107.